

SISSISANOMAT

Stadin Sissit

1 / 2025

63. vuosikerta

STADIN SISSIT

Kerhoyhtymämme muodostuu kahdesta saumattomassa yhteistyössä toimivasta yhdistyksestä: Helsingin Sissikerho ry ja Helsingin Sissiosasto ry. Toimintamme on aina perustunut ajatukseen, jonka mukaan olemme täällä kaikki isänmaan asialla ja samanlaisia pulliaisia ikään, sukupuoleen, siviiliammattiin ja sotilasarvoon katsomatta.

Stadin Sissit tarkoittaa reipasta reserviläistoimintaa ja kantaviin pääperiaatteisiin on aina kuulunut vastuuntunto, omatoiminen taitojen kehittäminen ja vahva maanpuolustushenki.

Se ei ole menneiden tapahtumien muistelua eikä uhoamista vaan fyysisen ja henkisen kunnon ylläpitämistä, vastuun ottamista tämän maan perinteistä ja tulevaisuudesta, yhdessä ja jokainen omalta osaltaan.

SISÄLTÖ

Puheenjohtajilta	3
Kunniapuheenjohtajalta	4
Päätoimittajalta	5
Kasarmintorilla muisteltiin 13.3.1940	
päättynyttä talvisotaa	6
Jouluaaton kunniavartio 2024	8
Loppialstulet 4.-5.1. 2025	9
2024 viimeiselle jotokselle lähteneiden muistelo	10
Harry palkitsee Emmin tietovisan voittajana	10
Muistellaan laavulla edesmenneitä sissejä	11
Sissien kipinästä Uudenmaan roihuun	15
YTH25 - sotilastaitokisojen harjoittelua	
Santahamina 07.06.2025	18
Kevätkokous 2025	22
Automuulina YFF:n convoyssa	24
Muutama sana perinnetyöstä	30
Esikuntatyöskentelyn erikoiskurssia esiteltiin	31
Lopen ampumarata	32
Nitrojumpassa jälleen itsepuolustusiltoja	33
Innostuneet nitrojumppaajat.	33
Ikisissit Lauttasaarella 15.5.2025	34
Laavun kuulumisia	36
Anne Huomanen kolmannen kerran	
Aliupseeriliiton golfin Suomen mestariksi	37
Stadin sissit 4.6.2025 ylenneyt	38
Stadin Sisseille EA-laukku tapahtumiin	39
Pahkis25 tiedusteluharjoitus	40

SISSISANOMAT

Stadin sissien jäsenlehti
Vuodesta 1960
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

MAINOSTILAN MYYNTI
Henri Nousiainen
henri.nousiainen@gmail.com

PAINOPAikka
Scanseri

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja
Matti Huomanen

Toimitussihteeri
Christer Mikkonen

Taitto & Ulkoasu
Nikolai Ylirotu

Verkkolehti
www.stadinsissit.fi

PUHEENJOHTAJILTA TERVEHDYS SISSIT!

Kevät on jo kääntymässä kohti kesää ja siispä onkin hyvä aika tarkastella alkuvuotta ja luoda katsaus tuleviin tapahtumiin. Kevät on ollut sissimäiseen tapaan hyvin aktiivinen ja toimintaa täynnä.

Perustoimintana ammunta ja sali pyörivät aktiivisesti ja väkeä tuntuu riittävän molemmissa toiminnoissa, mikä on erittäin positiivinen asia. Yhteistyössä MPK:n Etelä-Suomen Maanpuolustuspiirin kanssa järjestetty Esikuntatyöskentelyn kurssikokonaisuus saatiin myös toukuussa valmiiksi vuoden 2025 osalta ja työntäyteinen, mutta onnistumisia reilusti sisältänyt kevät kruunautui perinteiseen soveltavaan harjoitukseen.

Kurssikokonaisuus sai jälleen kiitosta sekä Puolustusvoimien että MPK:n edustajilta, joten työtä on hyvä jatkaa saadun vahvan tuen myötä. Syksyllä onkin tulossa jälleen uusi kokonaisuus, kun suunnittelukeskuksen erikoiskurssin pilottiveto on vuorossa.

Saimme tänä keväänä toista vuotta putkeen kunniamaailman Reserviupseeriliitolta, kun olimme vuonna 2024 RUL:n toiseksi aktiivisin kerho toimintapisteillä mitattuna (vuonna 2023 olimme ensimmäisiä).

Mahtavaa toimintaa kaikilta ja hienoa, että toiminta myös saa arvoistaan huomiota. Saatu toiminta-avustus kannavoidsaan toimintaan, ja sen kehittämiseen.

Maailman muuttuessa on Sissienkin syytä pyrkiä pysymään ajan hermolla, ja tätä työtä pyrimme parhaamme mukaan tekemään.

Uusina asioina pyrimme kehittämään sekä oman toimintamme piirissä että yhteistyö-

nä MPK:n kanssa niin dronetoiminnan kuin informaatiopuolustuksen koulutusta.

Olemme saaneet lahjoitusvaroja, joiden avulla voimme hankkia omaa kalustoa dronetoiminnan harjoitteluun ja viime syksynä pidetty informaatiopuolustuksen pilottikurssi saa jatkoa myös tänä vuonna. Kiitämme lahjoittajia lämpimästi toiminnan tukemisesta!

Edelleen rohkaisemme kaikkia aktivoitumaan järjestäjäpuolelle. Kynnys on erittäin matala ja mikäli mukaan haluaa eikä oikein tiedä miten, niin yksi hyvä keino on laittaa sähköpostia puheenjohtaja@stadinsissit.fi, me autamme eteenpäin.

Lämpimät kiitokset kaikille alkuvuonna toiminnassa mukana olleille ja mukavaa kesää kaikille Sisseille sekä onnittelut lippujuhlan päivänä ylenneille ja palkituille!

Henri & Kimmo

KUNNIAPUHEENJOHTAJALTA MAAILMANJÄRJESTYS ON MURROKSESSA

Historia tuntee lukuisia erilaisia "maailmanjärjestyksiä". Usein maailmanjärjestys tarkoittaa sitä, kuka tai mikä määrää tahdin. Määräysvalta ei ole perustunut sopimuksiin, vaan yleensä teknisen tai strategisen läpimurron tuomaan väkivaltaiseen ylivoimaan (Roomalainen legioona, rauta, teräs, ydinvoima jne).

joka on nyt päättymässä.

Sääntö- ja sopimus pohjaisesta maailmanjärjestyksestä ollaan siirtymässä monenkeskiseen, epävakaiseen tilanteeseen. Kun ennen oli yksi johtava suurvalta, Yhdysvallat, on kakkua jakamassa useita uusia, voimakkaita valtioita.

Esimerkkeinä on lukuisia väkivaltaisia vaiheita, kuten 30-vuotinen sota, Iso viha, toinen maailmansota, Kylmä sota jne. Maailmanjärjestyksellä on taipumus muuttua etenkin väkivaltaisten tapahtumien ja ajanjaksojen kautta. Useat poliittiset kommentaattorit ovat sitä mieltä, että toisesta maailmansodasta alkanut ja kylmässä sodassa jatkunut Yhdysvaltojen eräänlainen hegemonia olisi päättymässä ja korvautumassa

MONENKESKISELLÄ

hegemonialla. Yhdysvaltojen rinnalle supervallaksi on tietenkin pyrkimässä Kiina.

Venäjäkin pyrkii jatkamaan supervallana, kuitenkin todellisuudessa varsin vaatimattomalla tasolla kansantaloutensa pienuuden ja öljyriippuvuuden johdosta. On muistettava, että itse asiassa Kiina on ollut tunnetun maailman keskuksena johtava suurvalta vuosituhansia, lukuun ottamatta harvinaista 100-200 vuoden ajanjaksoa,

Edellä mainittiin Kiina ja Venäjä. Lisäksi jaolle on pyrkimässä Etelä. Tällä tarkoitan Afrikkaa ja Etelä-Amerikkaa. Väestöltään ja luonnonvaroiltaan rikkaita maita, joita on tunnetun historian aikana kohdeltu huonosti, pidetty riistettyinä siirtomaina ym.

Kun he saavat rivinsä järjestykseen, Yhdysvallat ja Kiina ovat vielä ihmeissään. Etelän maat ovat luultavasti opportunistisia ja kyllästyneitä erilaiseen määräilyyn siirtomaa-aikana. Yhdysvallat on lopettamassa heidän avustamistaan, mutta Kiinan antelias rahoitus jatkuu ilman vaatimuksia de-

mokratiasta ja lahjomattomuudesta.

Monenkeskinen maailmanjärjestys voisi parhaimmillaan olla sääntöpohjaista ja jotenkin koordinoitua. Tähän pääseminen ei kuitenkaan tule olemaan helppoa. YK:n turvallisuusneuvostolla eli järjestön todellisuudessa päättävässä elimessä ei ole yhtään jäsentä Afrikasta eikä Latinalaisesta Amerikasta.

Paikkojen uusjako on luultavasti tulossa, mutta kuinka tämä saadaan aikaan, on kokonaan ratkaisematta. Haluaisivatko nykyiset jäsenet luopua osasta valtaansa?? Tuleeko se tilanne, että on pakko?

Mitä tämä muutos voisi tarkoittaa pienelle Suomelle? Nykyajan muotisana on haaste.

Lisään toisen käsitteen:

VÄLTÄMÄTÖN VARAUTUMINEN.

Meidän on saatava omat rivit järjestykseen. Kansantalouden on palattava järkevän taloudenpidon linjalle. Lisääntyvät puolustusinvestoinnit on hoidettava muullakin kuin velalla. Emme voi jatkuvasti elää tulevien sukupolvien piikkiin. Saavutetuista eduista on oltava valmiita luopumaan, poliittisesta hinnasta välittämättä.

Jokainen reserviläinen on etulinjassa, jatkuvasti. Omasta suoriutuvuudesta on huolehdittava. Varmuutta on lisättävä. Tilanne voi tulla päälle yllättäen, ollaan valmiita.

Maanpuolustusterveisin
Urho

PÄÄTOIMITTAJALTA VUODEN ENSIMMÄINEN LEHTI

Kevät on kääntynyt kohti kesää, vuoden ensimmäinen lehti on jaettu nyt kustannussyistä vain nettiversiona.

Jos haluaa, voi sen myös tulostaa sivuilltamme kohdasta Tiedotus / Sissisanomat. Edellinen lehti löytyy myös printattavaksi.

Kevät on ollut vilkasta aikaa eri toimintasektoreilla. Erityisen vilkasta on ollut eri luentojen saralla. TV -sarja Konfliktin yksi käsikirjoittajista kävi luennoimassa sarjan tekemisestä, ky-

beraiheinen luento ja **Enrico Annuksen** luennot olivat myös erittäin suosittuja.

Tässä lehdessä on myös kuvitettu juttu kolmen lahja-auton luovutusmatkasta Ukrainaan, yksi jäsenistämme ajoi yhtä autoista.

Lehteen saa tarjota oma-aloitteisesti juttuja, julkaisupäätöksen tekee toimituskunta.

Päätoimittaja
Matti

KASARMINTORILLA MUISTELTIIN 13.3.1940 PÄÄTTynyttä TALVISOTAA

Eversti Matti Honko ja pormestari Juhana Vartiainen

Olosuhteet Kasarmintorilla olivat täysin erilaiset kun 105 päivää kestäneessä talvisodassa. Maa oli melkein paljaana ja lämpötila nollan vaiheella, kun rintamalla lämpötila kävi välillä – 40 asteessa ja lunta oli paljon.

Tämän sodan, joka sai alkuunsa 30.11. 1939 Mainilan kylässä 26.11. 1939 ammutusta laukauksesta, päättymistä 13.3. 1940 muisteltiin Helsingin varuskunnan järjestämässä tilaisuudessa.

Muistotilaisuudessa Kasarmintorilla osallistuivat Helsingin kaupungin pormestari **Juhana Vartiainen**, Helsingin

varuskunnan päällikkö eversti **Matti Honko**, ja varuskunnan komendantti kapteeni **Johanna Nuorala**.

Musiikista vastasi soitto-osasto Kaartin soittokunnasta. Vieraisiin kuului myös Sotaveteraanijärjestöjen ja Lottasäätiön edustajat.

Lippulinna muodostui reserviläisjärjestöjen lipuista ja mukana oli myös sekä kerhon että osaston liput.

Matti ja Christer lippuvartiossa

Tilaisuus alkoi soittokunnan soittaessa "Oi kallis suomenmaa", jonka jälkeen Helsingin pormestari Juhana Vartiainen, Sotien 1939-1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistyksen ja Lottasäätiön edustajat laskivat seppeleen Kansalliselle Talvisodan muistomerkillle. Juhlapuheen piti Helsingin por-

mestari Juhana Vartiainen ja hänen jälkeen puhui eversti Matti Honko.

Tilaisuus päättyi Kaartin soittokunnan soittama Finlandia hymniin.

Christer

JOULUAATON KUNNIAVARTIO 2024

Jouluaatto oli viime vuonnakin ja sissit kunniavartiossa Hietaniemen sankarihautoilla monikymmenvuotisen perinteen mukaisesti.

Tämä kunniavartio poikkesi hieman aikaisemmista. Mukana oli useita uusia nuoria sissejä, eli jatkuvuus on hyvällä mallilla vanhojen kävijöiden määrän vähentyessä.

Allekirjoittaneella oli kunnia jutella

muutama sana Puolustusvoimien komentajan kenraali **Janne Jaakkolan** kanssa. Hän oli myös vartiossa pari vaihtoa ennen meitä.

Harmikseni tilaisuus pyytää häntä yhteiskuvaan sissien kanssa meni ohi, älysin tilaisuuden vasta hänen jo poistuessaan autoonsa. Ehkä ensi jouluna tärppää.

Päätoimittaja

LOPPIAISTULET 4.-5.1. 2025

Sissien perinteinen vuodenaloitus tapahtui loppiaistulien merkeissä Sissien laavulla Lopella Kaartjoella. Tapahtumaan tuli ennätysmäärä sissejä, osaksi varmaan ajankohdan takia. Päätimme pitää tulet lauantaina alkuen jo klo 17.00.

Se oli hyvä valinta, osanotto oli ennätysmäinen, 28 sissiä, mukana muutama vieras muistelemassa edesmenneitä yhdistysten jäseniä. Tällä kertaa muistokynttilä sytytettiin viidelle. Jokaisesta löytyi paikallaolijoilta musteloita, mainittakoon Kösäkön isänä tunnettu **Kyösti "Kösä" Lamminjoki**.

Päämajoitusmestari **Jorman** ollessa estynyt, vastuun kantoi **Emmi**. Jauhe-
lihakeittoa oli kymmenkunta litraa, kaikki meni ja maukasta oli. Tykötarpeina oli juomia moneen makuun, mm leikattua konjakkia riittävästi.

Perinteiseen ohjelmaan kuului Harryn sotilasaiheinen tietovisa. Porukka käveli nuotion ympäri laajennetussa ympyrässä, visailijan kohdalla esitettiin

kysymys. Väärästä vastauksesta kisasta ulos, oikeasta vastauksesta matka jatkui. Tällä kertaa voittaja oli Emmi.

Illan loppua kohden väki väheni, yöksi jäi sen verran porukkaa, että kaikki mahtuivat laavuun sisälle. Yksi yöpyjä halusi kokeilla uutta riippumattoa, mutta häkin tuli aamuyöstä laavuun makuupussin vetoketjun rikkoonnutua.

Lämpötila oli tällä kertaa suosiollinen, alle -10C ja lunta oli sen verran vähän, että kaikki pääsivät hyvin perille. Kääntöpaikalla oli loppuillasta ahdasta.

Muutama uusi jäsen oli uskaltanut mukaan ja vanhakin jäsen oli ensimmäistä kertaa laavulla.

MHu

2024 viimeiselle jotokselle lähteneiden muistelo

Harry palkitsee Emmin tietovisan voittajana

Loppiaistulille tulleita hemmoteltiin tarjoiluilla totuttuun tapaan

VIERAILU UTIN JÄÄKÄRIRYKMENTTIIN 10.1.2025

Stadin sissien parlamentin jäsenet pääsivät käymään vieraina Utin jääkärirykmentissä viileänä tammikuun päivänä. Sissien pitkäaikainen aktiivi Henri oli meille vierailua järjestämässä. Idea saatiin, kun Utin ylivääpeli **Enrico Annus** oli aiemmin ollut pitämällä Stadin Sisseille luentoa.

Vastassa meitä olikin Enrico Annus ja Utin JR:n operaatiopäällikkö everstiluutnantti **Jukka Nikkilä**.

Tilaisuus alkoi normaalisti tervehdyksillä ja alkuun Utin operaatiopäällikkö piti sisseille luennon Jääkärirykmentistä sen toiminnasta, koulutusjärjestelmästä ja kuinka se sekä rykmentin rakenne on varsinkin viime vuosina muuttunut.

Seuraavaksi saimme Utin entiseltä komentajalta evl evp **Seppo Solasaari** esityksen vanhoista raporteista sotaajoilta. Esitys sisälsi paljon mielenkiin-

toista tietoa ja erikoishuomiona pitää kyllä mainita, että esitys saatiin oikein vanhoilla kunnon kalvoilla ja piirtoheittimellä! Iso kiitos valaisevasta esityksestä.

Tämän jälkeen pääsimme vierailemaan museossa, ERP 4:n perinnetalo. Museossa oli useampikin eri osasto liittyen lentämiseen sekä erikoisjoukkotoimintaan. Isona osana tietysti Uttiin läheisesti liittyvät toisen maailmansodan kaukopartiosotilaat.

Utin entinen komentaja kertoi meille erittäin asiantuntevasti jokaisesta osastosta faktoja ja tarinoita esineiden takaa. Tämä teki museokierroksesta jopa ikimuistettavan ja toivoisin, että jokainen joka museossa vierailee, saisi samanlaisen opastuskierroksen. Jälleen haluamme ilmaista suuren kiitoksen Seppo Solasaarelle.

Interaktiivinen pienoismalli erikoisjoukkojen toimintaympäristöstä

Museossa oli myös erittäin suuri interaktiivinen pienoismalli toimintaympäristöstä toisen maailmansodan operaatiosta, jossa useampikin partio oli eri tehtävissä radioasemineen. Radioasemiin liittyen museossa oli nähtävillä myös kuuluisa kyynel kaukopartio-lähetinvastaanotin.

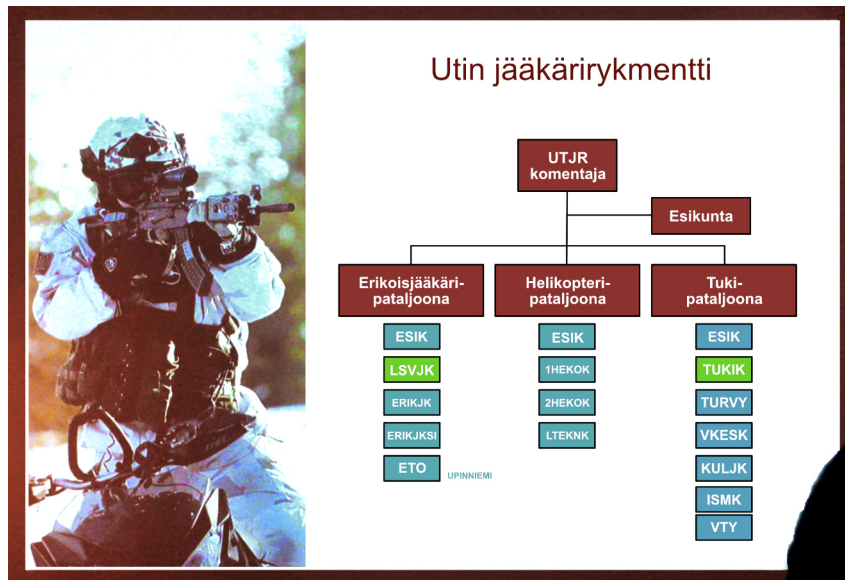
Vielä lopuksi oli vuoro tutustua killan taloon ja sen eri huoneisiin ja toimintoihin. Tässä vaiheessa meillä oli jo kaikilla mukavan vapaata keskustelua ja kysymyksiä virtasikin solkenaan. Ansiokkaasti isäntämme kuitenkin jakoivat kaikkiin vastata ja kertoivat aina taustojakin, joten koimme kyllä ole-

evl evp Seppo Solasaari

evl Jukka Nikkilä

vamme erikoisasemassa, kun pääsimme tällaisen hiljaisen tiedon äärelle.

Näin valitettavasti aika alkoi kulumaan loppuun ja aurinkokin oli jo laskenut ja oli aika päättää vierailu yhteiskuvaan Päämajan kaukopartioiden muistomerkin edessä.

Itselläni jäi mieleen rykmentin upea ja kunniakas historia, mutta vielä enemmän ehkä viimeaikaiset muutokset rykmentissä ja miten se on muuttunut kansainväliseksi toimintaympäristöksi sekä sotilaiden koulutusputken vaativuus. Pohdin myös miten mielenkiintoinen työpaikka ja ura jo kokemuksesta tällainen on. Pelkästään jo koulutus varusmiehenä ja jatkuen sitten soti-mussotilaana ennekuin on edes valittu ja läpäissyt lopullista seulaa on varmasti jo tähän uhratun parin vuoden arvoinen. Sen jälkeen palvelus äärimmäisen nopeatempoisessa ja hyvällä tavalla kilpailevassa toimintaympäristössä taannee sen, että oman potentiaalinsa ylärajat mahdollisesti alkavat löytymään sekä niin tiiviin toiminnan mukana tuoman tiiviin veljeyden omiin palvelustovereihin.

Vierailu oli kyllä matkan arvoinen ja myös kiltaan ja heidän toimintaansa tutustuminen oli erittäin mielenkiintoista. Operaatiopäällikön kanssa muutaman sanan vaihtaen killan talvi-

vaelluksista heräsi ajatus, josko siinä olisi jotain yhteistoimintamahdollisuutta sissien ja Utin välille. Tämähän nyt vain odottaa tekijäänsä. Onko tässä moottorina minä vai voisitko se olla sinä? Valitettavasti muuta aktiivisempaa toimintaa ei allekirjoittaneelle ollut tarjolla. Toki pari kertaa asiasta varmuuden vuoksi kysyin 😊

Me sisseissä olemme luonnollisesti kiinnostuneita maanpuolustuksesta ja teemme sitä kukin omalla panoksellaan, mutta oli hienoa nähdä miltä toiminta näyttää sitten heillä, jotka tekevät sitä työtä päivittäin ja vielä puolustusvoimiemme keihäänkärkenä.

Haluan välittää vilpittömät kiitoksen evl evp Seppo Solasaarelle ja yliv Enrico Annukselle, että kiireistänne huolimatta jaksoitte viihdyttää ja sivistää meitä koko päivän. Annamme ehkä myös erikoismaininnan siitä, että ette myöskään kyllästymisen merkkejä päällepäin näyttäneet. Lienee kokeneen operaattorin perustaitoja :) Toivottavasti polkumme vielä kohtaavat jossain eri yhteistyön merkeissä tulevaisuudessa ja ylivääpelin uusimman luennonhan me saimmekin vasta nauttia täällä pääkaupunkiseudulla.

Maastotoimikunnan ja Sissien puolesta
Kristian Halonen

SISSIEN KIPINÄSTÄ UUDENMAAN ROIHUUN

Perinteinen Oltermanni-viesti, Maa-voimien vanhin yhtäjaksoisesti kisailtu tapahtuma jo 79. kerran, suoritettiin 11-13.3.2025 tällä kertaa Haminasta Lappeenrantaan. Tapahtuman ideana on tuoda viesti läpi yön Oltermannille, yleensä kenraalille, tänä vuonna kenraalimajuri Jukka Jokiselle. Vaikka kyseessä on kuumaverinen kisa, on tärkeintä hoitaa tehtävä, eli tuoda Uudenmaan piiritoimiston luoma viesti perille.

Oltermanni-viesti on pyritty pitämään hiihtoviestinä, mutta sattuneista syistä tämä ei aina ole onnistunut, ei myöskään tänä vuonna. Toki olihan matka hoidettavissa suksin, ja jokunen joukkue tätä yrittikin, mutta jalan oli lumitilanteen takia näppärämpää ja nopeampaa. Hybridimalliakin harrastettiin, eli osa hiihtäen osa juosten. Itse kisasuoritteen tekee 5 paria ja joukkueen johtaja, yhteensä joukkueessa on 15 henkeä, valmisteluissa mukana vielä useampia.

Helsinki osallistui jo viidettä kertaa peräkkäin. Koko homma lähti liikkeelle

sissien ideasta 2021 osallistua Sodankylässä järjestettyyn Oltermanni-viestiin koronan jälkimainingeissa ja rajoituksin. Moottorina oli Vesa Vepsä ja Vesa oli myös keskeisessä roolissa seuraavien vuosien koitoksissa ja perinteen luomisessa. Kokemus ensimmäisestä viestistä oli, ettei Oltermanni mikään läpihuutojuttu ole ja vaatii kunnon valmistelut. Siinä missä ensimmäisenä vuonna saatiin hädin tuskin joukkue raavittua kasaan, on siirrytty hiihtoharjoitteluun ja -karsintaan. Samalla joukkueen taso on noussut huomasti ja nyt ei enää riitä aktiivireserviläisen taso vaan pitää myös olla vähintään aktiivikuntoilija. Samalla on tulostaso noussut joka vuosi, ja tänä vuonna Helsinki kiipesi palkintopallille reserviläissarjassa kolmanneksi.

Oltermanni-toimintaa on viime vuodet pyörittänyt Emmi Karhu, Sami Manner ja allekirjoittanut. Tänä vuonna sitten otettiin uusi optio käyttöön eli Uudenmaan joukkue. Tämä tuplasi koko Oltermanni-porukan kolmeenkymmeneen plus muutamat varat. Varahenkilöt tulivat käyttöön koska ai-

van viime tingassa päivää ennen kisoihin lähtöä jouduttiin heittämään viimeinen vara kehiin. Tämäkin onnistui kovaan kertausharjoitukseen, kun oli varauduttu etukäteen. Toinen häiriötekijä oli kisan muuttuminen hiihdosta pääosin juoksuksi. Tämäkin ratkesi nästisti, kun juoksutestien kovin kaveri siirrettiin Uudenmaan joukkueesta Helsinkiin. Joukkueita ei siis valittu asuinpaikkakunnan mukaan, vaan parhaimmisto Helsingin joukkueeseen. Tosin oikeasti Uudeltamaalta muttei pääkaupunkiseudulta olevia henkilöitä oli vain muutamia.

Joukkueeseen on muodostunut jo tiettyä ydinporukkaa, jotka ovat olleet mukana useita kertoja. Mukana on myös joko varusmies- tai reserviläisaikana Oltermannin voittaneitakin. Uutta verta tulee joka vuosi ja tänäkin

vuonna oli ensikertalaisia noin kolmannes. Kokemuksesta on kuitenkin paljon hyötyä, joukkueen johtamisesta reittisuunnitteluun. Viime vuodet on palattu perinteiseen malliin, jossa viestinviejät majoittuvat reitin varrelle.

Siinä on aina oma haasteensa, tänä vuonna piti huomioida, ettei tiedustelun jälkeen välttämättä etäisyyksien takia ollut enää mahdollista palata kasarmille vaan tiedustelusta jäätettiin suoraan kisamajoitukseen,

ja aamulla piti sitten Haminasta lähtevä huolto kerätä porukka kokoon kaikine tavaroineen Lappeenrantaan ankkurien maalin tulon, logistisesti melkoinen pähkinä, josta selvittiin kunnialla.

Ensi vuonna uudestaan alustavasti viikolla 11 KarPr:n järjestämänä. Taas lähdetään kahden joukkueen voimin. Hiihtäjiä tarvitaan vähintään 24 (päälle

varahenkilöt) mutta myös vähintään 4 kuskia B-ajolupineen ja 2 huoltajaa mielellään B-ajolupineen. Hiihtäjien/ juoksijoiden kanssa oltiin tiukoilla, mutta huolto/kuskit oli kriittisin resurssi. Ellei hiihtäjäksi lähtö kiinnostaa, niin sitten kuskiksi tai huoltajaksi. Tämä on oiva tapa päästä mukaan kokemaan Oltermannin taika, miten kootaan periksiantamaton joukko, joka puhalttaa samaan hiileen tavoitteena mahdollisimman hyvä tulos. 2026 osallistumishalukkuudesta voi jo ilmoittaa allekirjoittaneelle (**jori.arrakoski@live.com**), alkusyksystä laite-

taan projekti taas virallisesti tulille.

Onnittelut Helsingin joukkueelle mitalisijasta. Kiitokset kaikille täysillä mukana olleille ja erityisesti Emmille 3-4 kuukauden huoltorumbasta! Ja tulihan omakin monivuotinen tavoite täytettyä, kovasta harjoittelusta huolimatta jääminen Helsingin joukkueen ulkopuolelle. Tämä on pelaajavalmentajan ja johtajan unelmatilanne, joukkuetta on saatu rakennettua sen verran hyväksi, että tulee toimeen omillaan.

Jori Arrakoski

YTH25 - SOTILASTAITOKISOJEN HARJOITTELUA

SANTAHAMINA 07.06.2025

Tapahtuman tavoite

Stadin sissit järjesti matalan kynnyksen yhteistoimintaharjoituksen jäsenilleen, jossa tarkoituksena oli harjoitella sotilastaitokilpailujen eli jotoksien toimintaa.

Harjoituksen kokoontuminen

Tapahtumasta haluttiin tarkoituksella vain päivän mittainen, jotta osallistuminen olisi kaikille jäsenillemme vauvattomampaa. Etenkin uusia jäseniä toivoimme tapahtumaan. 45% osallistujista olikin ollut alle 2 vuotta sissien jäsenenä. Kaikkiaan mukaan saatiin 25 sissiä kouluttajineen.

Ideana tapahtumassa on, että jokainen sissien toimikunta järjestää yhden rastikoulutuksen ja päivän mittaan osallistujat omissa osastoissaan kiertävät radan samalla ihaillen Santahaminan maisemia karttaa lukien.

Tapahtuman kulku

Päivä alkoi kokoontumalla Santahaminan AKR2 radan eteen. Tämä olikin osalle osallistujista jo ihan uusi paikka,

joten opintojen makuun päästiin heti aamusta.

Tervehdysten, esittelyjen ja päivän kulun selkeyttämisen jälkeen jakauduttiin omiin osastoihin ja osastot varustettiin kartalla, taistelumuonapakkauksilla, rastien MGRS koordinaateilla sekä mukavan rennolla asenteella päivän koitoksiin. Sääkin suosi osallistujia sekä kouluttajia.

Toiminta ja rastien esittely

Sovellettua ammuntaa

Kierrettävänä osallistujilla oli kaiken kaikkiaan kuusi rastia ripoteltuna ympäri saarta.

Ensimmäisenä rastina oli sovellettu Ammunta, jonka järjesti ampumatoimikunta. Vetäjänä rastilla oli jo kaiken kokenut **Ari**, joka olikin järjestänyt hivenen perusammunnoista poikkeavan skenaarion sisältäen aseiden purkamisen ja puolustautumisen hyökkäystä vastaan. Rastilla oppilas pääsi kokeilemaan sekä Glock käsiasetta sekä AR kivääriä.

Lisänä täytyy mainita, että herra Ari uhrasi paljon omaa aikaansa rastin pitämiseen ja hänellä oli myös erittäin tärkeä toinen tehtävä iltapäivällä odottamassa, mutta silti hän urheasti jäi tapahtuman loppuun saakka. Kiitos Ari! Toimintanne on esimerkillistä.

Tuluksilla tulentekoa

Toisena rastina oli **Henrin** ja maasto-toimikunnan pitämä Tulusrasti. Tarkoituksena oli oppia parhaat tavat tehdä tulet pelkkiä tuluksia käyttäen. Opetus oli perusteellista ja niinpä siellä tulet roihahtelivatkin kaikilla oppilailla. Henri piti myös talvella sissit selviytyy -päivän Lopen laavulla, jossa tulien tekemisen lisäksi harjoiteltiin hätämajoitteen tekemistä. Tähän on luvassa jatkoa ensi talvena.

CJJ itsepuolustusta

Kolmantena vuorossa oli salitoimikunnan itsepuolustusrasti. Rastilla harjoiteltiin CJJ perusasentoja ja hyökkäyksen torjuntaa. **Samuli** koulutti kollegansa **Jussi-Pekan** kanssa tapahtumasarjan, jossa hyökkääjän lyönti torjutaan ja hyökkääjä viedään kontrolloidusti alas maahan ja laitetaan hallintaotteeseen.

Kranaatinheittoa

Neljäntenä näyttäytyi Ikisissien toimikunta. **Christer, Matti** ja **Toivo** olivat tehneet kaksivaiheisen rastin, jossa ensin heitettiin käsikranaatti seisaaltaan ja sen jälkeen maaten ennalta valittuun kohteeseen.

Valmistautumista heittoon

Toisena osana oli pitempi tilanne, jossa mäen päällä oli vihollisen pesäke ja tämä piti tuhota käsikranaatteja käyttäen taisteluparin kanssa.

Lisämaininta tässä vielä käsintehdylle 'konekiväärismulaattorille'.

EA-rasti

Viidentenä odottamassa oli **Ilkan** ja **Emmin** järjestämä EA rasti. Auto oli ajanut puuhun ja sisällä oli odottamassa loukkaantunut henkilö. Tässä tapauksessa se oli nukke ja hänen reisihaavansa oli kyllä todella aidon näköinen. Oppilaat pääsivät ottamaan onnettomuusalueen haltuun, hälyttä-

mään apua ja antamaan pelastavaa ensiapua kiristyssteineen onnettomuuden uhrille.

Tunnistaminen

Viimeisenä ja kuudentena oli tunnistamistehtävä sekä opastus toimintakyvyn ylläpitoon. Toimintakyvyssä oli ohjeistusta jalkojen hoidosta ja mukana oli erilaisia teippejä ohjeineen.

Tunnistamistehtävässä sai pisteitä yleistunnistuksesta, tyyppitunnistuksesta, mutta pääpaino oli siinä, että pystyikö tunnistamaan annettujen ohjeiden mukaan tiettyjä piirteitä tunnistettavasta kohteesta, joiden avulla tarkempi tunnistus onnistuu. Jokaisesta piirteestä sai puoli pistettä.

Osallistujien kokemuksia

Palautekyselyn perusteella tapahtuma oli erittäin onnistunut. Tapahtuma sai 4,89/5 pistettä. Tapahtuma pituus oli sopiva ja rasteja pidettiin monipuolisia. Parannusehdotuksena tuli suunnistamisesta, että siitä olisi ollut erillinen rasti. Nyt ja kuten monesti muulloinkin, niin osaavalle suunnistajalle ristiytyy kartanluku, joten muut eivät sitten opi eivätkä pääse tätä harjoitteluun ollenkaan. Tässähän voisi tietenkin säätää, että jokainen vuorollaan suunnistaa yhden rastin välin, jolloin pääsisi harjoitteluun ja samalla osasto itse voisi jokaista opastaa.

Yhteenveto ja tulokset

Tapahtuman asetetut tavoitteet olivat seuraavat

- Kehittää omia sotilaan perustaitoja
- Ymmärtää sotilastaitokilpailujen perusteet
- Muistaa perusrastien toimintatavat
- Uskaltaa osallistua esimerkiksi

Stadin jotokseen omalla joukkueella

Omasta mielestäni tavoitteet saavutettiin ja paljon enemmänkin.

Kiitokset

Haluan kiittää kaikkia tapahtumaan osallistuneita ja toivon, että saitte kipeän osallistua myös muihin sissien järjestämiin tapahtumiin. Iso kiitos kuuluu myös kouluttajille, jotka itsenäisesti olivat rakentaneet rastit ja jokainen niistä oli kyllä mieleenpainuva ja opettava. Osallistujien palautteessa useampi oli erikseen kiitellyt kouluttajien rauhallisuutta ja asiantuntevuutta!

Kiitos myös Kaartille kun pääsimme Santahaminaan harjoituksen pitämään ja ampumaradan käyttööme. Tästä kiitos Emmille ja Ilkalle, jotka tämän sissien puolelta hoisivat.

Kiitos **Noah** kuvien ottamisesta ja somen päivittämisestä sekä ideoista kuinka tulevaisuudessa voisimme paremmin markkinoida tapahtumiamme.

Tulevina tilaisuuksina meillä on vielä kesälaavu lopella, jossa vapaamuotois-

ta seurustelua, seikkailua sekä syömistä ja virvokkeiden siemailua erämaiseissa joen rannalla. Osa jää yöksi laavulle ja osa lähtee illaksi kotiin. Tästä tiedotamme vielä sissispäimmissä eli sähköpostitse.

Osallistujille jo mainitsinkin ja useampi jo alustavan kiinnostuksen ilmaisi eli sissit lähtee myös ensi vuonna maaliskuussa järjestettävään Kaukopartiohiihtoon. Luvassa 75km iloa hiihtäen Utin maisemissa. Tähän tapahtumaan osallistujille kuitataan sukset Santahaminasta ja harjoittelemme yhdessä koko talven, jolloin jokainen uskaltaa osallistua hiihtoon. Hiihtohan tapahtuu todella rauhallista vauhtia eli teräsmies ei tarvitse olla, mutta pitää olla vain valmis grindaamaan pitkä päivä. Tämän vuoksi totuttelemme tähän talven mittaan yhdessä. Kiinnostuitko? Laita viesti otsakkeella KIINOSTUIN -> maasto@stadinsissit.fi

Etkö ole vielä Maaston signal ryhmässä? Siellähän on aina ajankohtainen adhoc keskustelu tapahtumista. Laita pyyntö maasto@stadinsissit.fi

Maaston puolesta
Kristian Halonen

KEVÄTKOKOUS 2025

Sissien kevätkokous vuosimallia 2025 järjestettiin 24.4.2025 perinteiseen tapaan Suojeluskuntatalon auditoriossa.

Kevätkokousta edelsi hieman perinteistä poikkeava esitelmä, kun **Petri Korhonen** haastatteli käsikirjoittaja **Jari Rantalaa**, joka on ollut käsikirjoittamassa Aku Louhimiehen Tuntematon sotilas -elokuvaa, viime talvena suureen suosioon noussutta Konfliktitelevisiosarjaa ja monia muita suurta suosiota keränneitä elokuvia sekä televisiosarjoja.

Oli erittäin mielenkiintoista kuulla, millaista on sota-aiheisen käsikirjoituksen ja tuotannon tekeminen. Kiitokset Petrille ja Jarille!

Itse kevätkokouksessa käytiin läpi ja vahvistettiin **Henri Nousiaisen** johdolla vuoden 2024 toiminta ja **Vesa Vepsän** johdolla tilinpäätökset sekä myönnettiin vastuuvapaus vuoden 2024 hallitukselle sekä johtokunnalle.

Kokouksen yhteydessä julkistettiin myös tieto sissiveli **Matti Riikosen** ehdokkuudesta RUL:n puheenjohtajavaalissa ensi syksynä.

Kerhon puheenjohtaja kiittää esitelmäitsijää.

Yhdistysten liput salossaan juhlistamassa kevätkokousta

Vesa esittelee tilinpäätöksen

Kokoneimpien katederi seuraa kokouksen kulkua

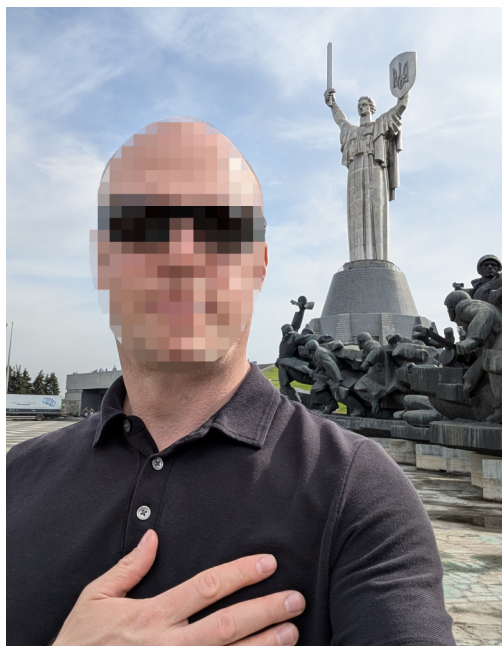
Pahiksen vetäjän veitsen luovutus Henri Touruselle

AUTOMUULINA YFF:N CONVOYSSA

Tämä on operaatio-kertomus kolmen muskettisoturin matkasta, jonka tavoitteena oli ensisijaisesti toimittaa Your Finnish Friends -nimisen rekisteröidyn yhdistyksen kautta Ukrainaan lahjoitettuja ajoneuvoja ajamalla ne Hollannista maareittiä pitkin Kiovaan. Avustuskuljetus sijoittuu ajallisesti toukokuuhun vuonna 2025, kun Venäjä oli käynyt laitonta hyökkäyssoitaansa Ukrainaa vastaan jo neljättä vuotta. Taustalla vaikuttavat myös keväällä 2014 tapahtunut Krimin valtaus ja sen jälkeen alkanut Venäjän tukema proxy-sota Itä-Ukrainassa sekä muut Ukrainan valtiollisen aseman epävakauttamiseen tähtäävät Venäjän toimet.

Matkaseurueen johtajana toimi uuden lempinimen saanut ystäväni **“J-dog”** sekä hänen luottopakkinsa

Kirjoittaja Ukrainassa

“Tomppa”. Toimin kartturina ja tunnus-telijana etummaisessa ajoneuvossa lähes koko matkan ajan Rotterdamin lähistöltä Monsterista Saksan ja Puolan läpi Kiovaan, luukuttaen EU:n data roaming -alueella pääasiassa suoratoistomusiikkia ja Ukrainan puolella lataamaani Jorma Uotisen elämäkertaa äänikirjana.

Varauduimme offline-moodissa toimimiseen Ukrainan maa-

perällä korkeamman varautumistason mukaisesti, koska kotimaisten puhelinoperaattorien verkkovierailumaksuista Ukrainassa ei löytynyt yksiselitteistä vastausta mistään nettilähteistä, ja olimme kuulleet tornihuhuja toisten suomalaisten saamista järjettömän koi-koisista verkkovierailumaksuista Ukrainan tuliaisina.

Latastin ennakolta Google Mapsista kahteen erilliseen matkapuhelimeen koko suunnitellun matkareittimme Hollannista Ukrainaan offline-käyttöä varten. Hätätilanteessa puhelimen lyhyet verkkovierailut olisivat toki pakollisia, ja lisäksi oli aina mahdollisuus ostaa paikan päältä Ukrainasta "burner"-varapuhelimeeni lyhyttä vierailuamme varten muutaman päivän datapaketilla varustettu paikallinen ukrainalainen puhelinliittymä.

Ensimmäisenä matkapäivänä saavuimme aamulennolla Amsterdamiin. Ajan säästämiseksi päätimme paikallisliikenteeseen tutustumisen sijasta ottaa Über-kyädin Schipholista Monsteriin autoliikenteeseen, jonne ajoneuvojen siirtovalmisteluihin liittyvät tiedot oli asiakirjojen ja todistusten valmistamiseksi lähetetty lyhyellä varoitussajalla. Leppoisaat työntekijät ruuvailivat odotellessamme siirtokilvet kahteen "pakasta repäistyyn" valkeaan Toyota Hiluxiin, joiden molempien mitta-reissa oli kilometrejä vasta kaksinumeroinen luku. Kättelimme autodiilerin, pakkasimme matkatavarat pieneen takatilaan istuinten taakse ja poistimme ylimääräiset muovit sekä muut uuden iskemättömän auton suojakelmut.

Lyhyen, vaikkakin pitkältä tuntuneen "side questin" jälkeen, joka suuntautui J-dogin uuden parhaan vanhan ystävän tiluksille, pääsimme suuntaamaan kohti varsinaista tehtäväämme kahdella autolla ja kolmella kuljettajalla. Alkuperäinen ajatus oli ajaa Kiovaan ja poimia Hannoverin läheltä Saksanmaalta mukaan vielä yksi tuliterä, lahjoituksena saatu upouusi Hyundai-merkkinen henkilöpakettiauto, mutta verrattuna hollantilaiseen tehokkuuteen saksalainen "sanotaan yhtä ja tehdään toista" -menteliteetti? näytti kyntensä. Kiivaat puhelut saksalaiselle autodiilerille eivät tuottaneet vastetta: toimisto olisi auki vasta pitkän viikonlopun jälkeen auton luovuttamista

varten, vaikka kuinka yritimme korostaa olevamme liikkeellä tiukalla aikataululla ja avustustyöntekijöinä. Neuvottelujen jälkeen sekä keskenämme että YFF:n Kasperin kanssa, J-dog ryhmän johtajana sopi Tompan kanssa, että joustavasta elämäntilanteestaan johtuen Tomppa jäisi Hannoveriin odottamaan auton luovutusta.

Ensimmäisen yöpymisen jälkeen Hannoverin lähistöllä oli aika hyvästellä Tomppa varmistettuaamme, että hänellä oli katto pään päällä majoituksen muodossa kolmannen auton luovuttamiseen asti. Sen hän saisi kuljettaa perässämme keskenään monta yksinäistä kilometria ilman seurueemme tarjoamaa viihdykettä. Jatkoimme kaksin J-dogin kanssa kohti seuraavaa maata, eli Puolaa. Testasimme Hiluxin suorituskykyä saavuttaen paikoitellen autobahnilla tasaisen ja miellyttävän noin 160 km/h keskinopeuden, tehden kuitenkin usein tilaa takaa tuleville, kiirettä poteville saksalaisille automerkeille.

Ohitettuaamme Berliinin sen eteläpuolelta ja Saksan jäätyä taakse itäinen ofensiivimme jatkui kohti Varsovaa maksullisia moottoriteitä pitkin luottokorttia ainakin kolme kertaa maksukaistoilla vinguttaen. Varsovan lähistöllä arvioimme, että kuluvan vuorokauden kohdalla olisi turha enää yrittää Ukrainan puolelle raja- ja tullausmuodollisuuksiin varattavan ajan puitteissa.

Asetimme Booking.com-sovelluksen taas tulille ja varasimme hotellin, joka sijaitsi Ljublinissa, noin 150 kilometrin päässä Ukrainan Hrebenne/Rava-Ruskan raja-asemasta. Hotellissa syödyn illallisen ja aamiaisen sekä muutaman niiden ohessa pelatun puolankielisen sutkauksen jälkeen olimme valmiita viimeiseen rajanylitykseen. Olimme saaneet annettuna käskyn ylittää tällä kertaa raja Hrebennessä, yhdessä yhdeksästä Puolan vastaisesta raja-ase-

masta, jota kutsutaan Ukrainan puolella nimellä Rava-Ruska. Puolan puolella rajamuodollisuudet olivat kevyet, mihin tosin loi tunnelmaa muitakin matkakuntia huvittanut leikki "mihin on Hiluxin auton yksilöivä VIN-numero kätkeyty"? Vastaus löytyi vartin haaskelun ja monen tietäjän konsultaation jälkeen oikean takalokasuojan alta runkoon meistettynä sekä kuljettajan puolelta pienen takasivuoven karmista.

Muutaman sadan metrin ajomatkan jälkeen olimmekin Ukrainan puolella ja hyvässä epäjärjestyksessä alkanut raja- ja tullisekoilu saattoi alkaa. "Mene eka tuonne", "eiku sun piti mennä tonne" ja "miksi et heti tullut tänne" - lausahdukset olisivat ehkä märkäkorvaa kuumottaneet, mutta itäisten viranomaisten kanssa usein aiemminkin asioineena päätin ottaa harmiton ja tietämättömän asenteen: mikään ei toimi, mutta kaikki järjestyy. Tullisekoiluista vähintään puolet olivat tosin omaa syytämme, sillä digitaalinen transformaatio ei tietenkään ollut vielä Ukrainan tullausmuodollisuuksiin ennättänyt.

Vaikka lahjahevosina saapuvien ratsujen tarkoitus oli hyvä, byrokratia vaati leimasimelle töitä. Emme olleet tulostaneet hyväntekeväisyyteen luovutettaville ajoneuvoille tarvittavia tullauskaavakkeita paperille, mutta tämäkin järjestyi tullikonttorin pienessä huoneessa tullisähköpostin kautta paikallisen nahkareleen tuottamana palveluna elekielen ja yksipuolisen englanninkielisen kommunikaation avulla. Djákuju za tse!

Kello alkoi lähestyä iltaa selvittyämme rajalta liikenteeseen ja näytti mahdotomalta, että saapuisimme Kiovaan ajoissa ennen ulkonaliikkumiskiellon alkamista. Päätimme jäädä matkanvarrelle vielä kolmanneksi yöksi, huomioiden sekä liikenneturvallisuuden että takana olevan munuaiskiviä ravis-

televan ajorupeaman Hrebenne/Rava-Ruskasta ajoittain kynnöspeltoa muistuttavia metsäteitä pitkin.

Alkumatkan aikana kohtasimme myös useita miehitettyjä että miehitettämättömiä checkkareita, joiden olemassaolo Puolan vastaisella rajalla tuntui vähintään mielenkiintoiselta, ellei niiden tarkoitus sitten ollut harjoittaa varusmiehiä tai muita diletanteja checkkarien ylläpitoon sekä estää mahdollista ukrainalaisten asevelvollisten vuotoa länteen.

Pystyimme illallistamaan ja maksamaan hotellin Rivnessä saatuaamme tuurilla edes yhden seurueemme useista luotto- ja debit-korteista toimimaan hotellin kassapäätteellä. Toinen kortti puolestaan tarjoili rahaa ainoana toimivana pankkiautomaattikorttina scouttaamastani luotettavan oloisesta rahaseinästä. Matkanteko helpottui seuraavana päivänä teiden laadun parantuessa Kiovaan lähestyttäessä, vaikeivat ne toki kestäneetkään millään muotoa vertailua uusrensanssin kokeneeseen ja Euroopan huippua edustavaan puolalaiseen infrastruktuuriin.

Saavuimme iltapäivällä Kiovaan ja löysimme keskustan liepeiltä osoitteen, jonne saimme pysäköityä autot odottamaan toimittamista loppukäyttäjille lähemmäs niiden tulevaa toiminta-aluetta. Tähän emme enää ennättäneet osallistua logistiikkaan kuuluvista järjestelyistä johtuen, rajallisten reisuun varattujen päivien osoittaessa sen lopun lähenemistä. Koska oma paluuni alkaisi jo seuraavana päivänä Flix-bussilla kohti Chopinin lentokenttää Varsovassa, otimme Kiovan-kävijä J-dogin johdatuksella haltuun keskeisimmät nähtävyydet, kuten Maidanaukion hotellimme vieressä sekä Україна-Мати eli "Äiti Ukrainan" ikonisena patsaana.

Maidanin aukiolla kävelimme kaatuneiden taistelijoiden kunniaksi istutettuun lippumereen tehtyjä pieniä polkuja pitkin. Ukrainalaisten kaatuneiden muistoksi asetettujen lippujen ja bannereiden lomassa kohtasimme useiden muidenkin valtioiden lippuja kaatuneiden vapaaehtoistaistelijoiden muistolle. Suomalaisten vapaaehtoisten kaatuneiden muistoa symboloivien pienten Suomen lippujen ja kaatuneen maanmiehen valokuvan myötä tuon lyhyen hiljaisen hetken aikana silmäkulmaani meni iso roska. Myös “Äiti Ukrainan” patsaan alla oleva museo teki kunniaa vapaaehtoisille vierastaistelijoille kertomalla uudessa näyttelyssä tarinoita heidän antamastaan uhrauksesta Ukrainan kansan vapauden hyväksi.

Illallisella oli ilo tavata YFF:n keulahahmo **Kasper**. Ennätimme käydä kurssisesti läpi “hot washup”:in matkamme käänteistä, minkä jälkeen ravintola alkoikin sulkea oviaan ulkonaliikkumiskiellon astuessa voimaan pian illal-

lisemme jälkeen. Suuntasimme kohti hotellia, ja yöllä konkreettisin sotatilaan liittyvä tapahtuma oli ilmahälytys sireenien ulvonta ja hotellin kovaäänisissä ukrainan lisäksi myös englanniksi annettu kehoitus siirtyä pommisuojaan, jonka oli sisäänkirjautuessa ohimennen ilmoitettu sijaitsevan kerroksessa “miinus neljä”.

Kokeneina konkareina ja droonisodankäynnin itseoppineina asiantuntijoina olimme vakuutelleet itsellemme myös hotellin henkilökunnan huomioineen hotellihuoneen valin-

Kypärän matkamuistokorvat

nan osoittavan ”drooniturvalliseen ilmansuuntaan”, joten hälytyksen mentyä ohi käänsimme kylkeämme. **“Your overconfidence is your weakness”** muistutti niin Alert!-sovellus kuin myös se tosiasia, että edeltävänä yönä ennen saapumistamme moni viaton siviili oli saanut ilmaiskussa surmansa.

Aamiaisella valtavassa hotellissa oli vain muutamia yöpyjiä, joista meitä lukuunottamatta huokui pitkine partoi-neen tietynlainen ”operaattoriöljy”. J-dog:illa oli muutama ylimääräinen päivä käytettävissä turismiin, joten hän suuntasi Odessaan paikallisia kontaktejaan morjestamaan ja meriveden lämpötilaa tsekkaamaan, kun taas aikataulupaineisiin sidottuna nopeiden matkamuisto-ostosten jälkeen hyppäsin keskusbussiasemalta 15 tuntia kestäväälle bussimatkalle kohti Varsovaa.

Rajamuodollisuudet kestivät kahden-sadan metrin matkalla tasan 3 tuntia ja 40 minuuttia, vaikka edellämme oli vain kaksi linja-autoa. Tämä johtui siitä, että sekä Ukrainan että Puolan

puolella kaikki matkustajat kävelytettiin ulos autosta matkatavaroineen, jotka läpivalaistiin. Puolan puolella matkustajat lisäksi kävelytettiin metallinpaljastimen läpi, aivan kuten lentokentällä.

Opinpa vielä näillä kilometreillä myös käytöstapoja, kun Ukrainan puolella rajakontrolli toimi ”naiset ensin” periaatteella. Tyydyin kuitenkin olemaan mainitsematta gender-koulutuksistani huomattua virheeni ystävällisen ukrainankielisen ohjauksen myötä. Eipä bussissa tosin Ukrainasta pois pyrkiviä asekuntoisen näköisiä miehiä ollutkaan kyydissä, ellei joku sitten itseäni vielä siihen joukkoon kuuluvaksi määrittäisi.

Saatoin ehkä torkahtaa bussimatkan aikana ja lentokoneessa takaisin Suomeen, mutta kotiin päästyäni ja laukut purettuani sainkin saman tien taas alkaa laskeutua työelämän käännteisiin.

Ne tuntuivat erittäin merkityksettömiltä sen rinnalla, kuinka koin olleeni edes hetken historian oikealla puolel-

la. Tunsin tehneeni konkreettisesti jostain sellaista, mihin pystyin samaistumaan reserviläisenä ja ajattelin suomalaisia vapaaehtoisia taistelijoita siellä jossain, missä Hiluxin kaltainen jokapaikan mönkijä pystyisi kuljettamaan täydennyksiä etulinjaan ja haavoittuneita sieltä pois, puhumattaakaan kyvykkyyksistä, mitä Hiluxin lavalle on monissa konflikteissa asennettu ja tullaan vielä asentamaan.

Matkatessa sotaa käyvän maan, kuten Ukrainan, maaperälle on selvää, että vaikka tavalliset pakolliset ajoneuvokuva-kuutukset tai vapaaehtoiset matkava-kuutukset ovat voimassa, Valtiokonttori ei osallistu korvauksiin tai avustamaallisen jäämistösi kotiinkuljetuksessa mikäli eksyisit väärään paikkaan väärään aikaan.

Omasta kokemuksestani voin kuitenkin sanoa, että matka Länsi-Ukrainan kautta Kiovaan asti oli ainakin näennäisesti hyvin rauhallinen. Kaukana kontaktilinjasta pysymällä uskaltaisin jopa suositella Ukrainaa reppureissajille matkakokteeksi, varsinkin jos reppussa olisi sinne vietävänä myös avustustarvikkeita. Ukrainassa kaivataan myös henkistä pääomaa esimerkiksi englannin ja IT-taitojen opettamisessa ukrainalaisille veteraaneille heidän työllistymismahdollisuuksiensa tukemiseksi, kuten esimerkiksi FinEst-järjestö tekee Ukrainassa toimiessaan.

Jos harkitset vastaavanlaiseen tarjoukseen tarttumista eli ajoneuvojen ja tarvikkeiden kuljettamista Ukrainaan, sitä tukee joustava työnantaja tai joustava työtilanne, jotta pääset lyhyellä varoitusajalla matkaan. Kokemus yleisestä reippaasta reserviläistöinnistä auttaa myös solahtamaan nopeasti sisään operaatioon ja sen päämääriin lyhyillä perusteilla.

Lisäksi erilaiset tunnetut ja vähän tuntemattomammammatkin SOP:it (Standard Operating Procedure) auttavat arki-

sessä elämässä ympäristössä, joka poikkeaa arjesta mutta jossa on yhtymäkohtia kurkkusalaateissa treenattuihin flow:hin.

Sissien toimintaa peilaten suoritimme paljon erilaisia ketunlenkkejä, ja jokainen suunnitelma oli vain pohja muutokselle, joten jos olisimme olleet jonkin instanssin tiedusteluyritysten tai vaikuttamisen kohteena, ne olisivat varmaan pohtineet:

“tietävätkö nuo itsekään mitä ovat tekemässä?”

Yhteenvedona matkasta hyvesigna-
loinnin sijaan ajattelen, että pienistä puroista syntyy iso joki. Vaikka tein matkaa parhaassa mahdollisessa seurassa 2 300 kilometriä Euroopan poikki kolmessa vuorokaudessa, tuntui matkustaminen kelloa vastaan lähes työltä sanan avustustyö jälkiosaa painottaen.

Tämän artikkelin kirjoittaja ei siviili-työnsä ja muiden sitoumuksiensa takia halua tuoda itseään nimimerkkiä enempiä esille, joten pyydän osoittamaan mielenkiintonne YFF:n arvokasta toimintaa kohtaan erityisesti suorien lahjoitusten muodossa.

Annetut lahjoitukset menevät ilman välikäsiä sinne, missä niitä tarvitsee tälläkin hetkellä tätä lukiessasi moni urhea vapaaehtoinen suomalainen soturiveljemme ja heidän rinnallaan sotiva ukrainalainen taistelija.

Lisätietoja:

<https://www.yourfinnishfriends.org/>

Slava Ukraini!

Terveisin,
Sissiveli A

MUUTAMA SANA PERINNETYÖSTÄ

Suomalaisessa maanpuolustuskentässä perinteiden tärkeyttä ei voi koskaan korostaa liikaa. Perinteiden vaaliminen luo yhdistyksille ja yhteisöille tarkoitusta sekä jatkuvuutta sukupolvesta toiseen. Stadin Sisseissä perinnetyöstä vastaavat Sissiosaston perinne- ja lipupaliupseeri yhdessä Sissikerhon perinneupseerin kanssa. Perinnetehtävät kuuluvat kerhoyhtymässämme entisille puheenjohtajille. Kummankin yhdistyksen puheenjohtaja siirtyy puheenjohtajakautensa jälkeen perinne aliupseerin ja upseerin virkaan.

Perinnetyö pitää sisällään monipuolista työtä alkaen parlamenttityöskentelystä päättyen Sissien historian tutkimiseen ja kaikkea siltä väliltä. Toistuvana teemana on peilata kerhoyhtymän nykyistä toimintaa verraten sitä historiaan ja tätä kautta löytää toiminnastamme yhtymäkohtia vanhoihin perinteisiin samalla luoden uusia perinteitä arvojemme mukaisesti. Perinteiden vaalintaan kuuluu myös sidosryhmäyhteistyö eri toimijoiden kanssa. Yhteisiä pidetään muihin yhdistyksiin ja

kiltoihin sekä puolustusvoimiin, kuhunkin asiaan kuuluvalla tavalla, silloin kun on tarpeen. Viimeisimpänä voitaneen mainita Erillinen pataljoona 4:n perinnetilaan tutustuminen sekä yhteyksien vahventaminen Uttiin. Sissitän ovat olleet mukana vaalimassa Kaukopartio-osasto Marttinan perinteitä vuosikymmenten ajan.

Perinneupseerin ja -aliupseerin toimintaan kuuluvat myös erilaisten huomionosoitusten ja palkintojen esittäminen ja järjestäminen. Lisäksi teemme ylenlysesityksiä puolustusvoimille. Tehtävässä erityisen palkitsevaa on mahdollisuus jättää oma kädenjälkensä ja varmistaa perinteiden jatkuvuus Sisseissä ennen "eläkkeelle" siirtymistä. Perinnetyön jälkeen "puheenjohtajaputki" varapuheenjohtajasta puheenjohtajan paikalle ja sieltä perinteisiin tulee päätökseensä.

Haastavan tehtävästä tekee perinnejatkuvuuden varmistaminen. Joskus pienet mutta sitäkin tärkeämmät perinteet saattavat jäädä ajan saatossa

Christer, Emmi ja Ilkka. Sissien edustus juhlassa

unholaan. Perinnejatkuvuuden varmistamisessa tarvitsemme teitä, jäseniämme. Vanhoissa ja joskus tuoreemmissakin jäsenissä piilee se pieni ratkaiseva tieto jostain historian helmestä, joka on vaipumassa taka-alalle. Tästä syystä otammekin mielellämme vastaan ajatuksia ja ideoita perinteisiin liittyen. Kyseessä voi olla jokin vanha pienemmälle huomiolle jäänyt perinne tai sitten täysin uusi idea, joka tukee historiaamme sekä arvojamme. Perinteiden vaaliminen on lopulta jokaisen stadin sissin asia.

Myös ylennysesityksissä kaipaamme tukea, emme voi mitenkään tuntea jo-

kaista jäsentämme. Sinä jäsen voit antaa vinkin nohevasta kanssataistelijas-tasi, joka voisi ansaita ylennyksen.

Sisseissä ei vain olla, Sisseihin on kunnia kuulua! Nähdään tapahtumissa ja harjoituksissa.

Terveisin

Henri Tourunen

Helsingin Sissiosasto, perinne- ja lip-pualiupseeri

Voit lähestyä meitä perinteisiin, palkitsemisiin ja ylennysesityksiin liittyen sähköpostitse perinne@stadinsissit.fi

ESIKUNTATYÖSKENTELYN ERIKOISKURSSIA ESITELTIIN

MPK:n koulutuspäällikkö Kari Pietiläinen palkitsi Sissikerhon puheenjohtaja Henri Nousiaisen

Stadin Sissit ja MPK Etelä-Suomen maanpuolustuspiiri järjestivät 10.5.2025 Tuusulassa, Puolustusvoimien kurssikeskuksessa sidosryhmille tilaisuuden tutustua esikuntatyöskentelyn erikoiskurssiin (operaatiokeskus). Koulutus järjestetään MPK:n ja Stadin Sissien yhteistyönä. Tilaisuudessa esiteltiin esikuntatyöskentelyn vuoden 2025 koulutuskokonaisuus. Kurssi to-

teutettiin neljän koulutusviikonlopun, ja niiden välissä toteutettavien etäopintojen muodossa aikavälillä 01/2025–05/2025. Tilaisuudessa MPK:n koulutuspäällikkö **Kari Pietiläinen** palkitsi Sissikerhon puheenjohtaja **Henri Nousiaisen** Stadin Sissien puolesta ansiokkaasta maanpuolustustyöstä.

MONTTU NUMERO 5

LOPEN AMPUMARATA

Lounaskokouksessa 10.4. ravintola Kerhossa (Hyrylän varuskunnan entinen upseerikerho) todettiin, että tänä vuona 2025 keväällä ei meillä ole ollut muita aktiviteetteja kun normaali jumppa ja ammunta. Pienen keskustelun jälkeen päätimme ampumatilaisuudesta Lopella ja patikkaretkestä. Ampumarata varattiin siltä istumalta ja saatiin monttu numero 5, joka on uusi monttu ja sijaitsee pienoiskivääri-radan katoksen vieressä. Patikoinnin kohteeksi valittiin Harri Lundelinin ehdotuksesta Lauttasaaren ympärityö-kohti. Siitä lisää muualla lehdessä.

Tihkusateisena aamuna 6.5. saavuimme sovitetusti klo 10 montuille. Siellä muita odotellessani Arto Silfver tuli paikalle ja sanoi että olen väärässä paikassa, monttu numero 5 on pienoiskivääri-

dan katoksen toisessa päädyssä. Nyt oli loput porukasta saapunut ja sade oli lakannut. Alkoi ampumaradan rakentaminen ja valmistuminen ammuntaa varten. Kun ampujat olivat paikalla ja valmiita aloittamaan ammunnat, alkoi taas sataa. Koska katos oli ihan montun vieressä, teimme kaikki valmistelut katoksen suojassa, ja siellä pidettiin myös lounastaukoa.

Aluksi sade ei haitannut ja ammuttiin erilaiset sarjat, kunnes sade oli kastanut maalitaulut niin, että ne hajoisivat kokonaan eikä niihin voinut enää ampua. Ehdittiin ampua se minkä ajateltiin ampua, ja vaikka maalitaulut sulivat sateessa, lähdimme kotiin päin tyytyväisinä.

Chr

Pieni sade ei häiritse ikisissä...

... ja tulosten tarkastus

NITROJUMPASSA JÄLLEEN ITSEPUOLUSTUSILTOJA

Aikaisemmin keväällä saatujen positiivisten kokemusten perusteella kysyimme salivastaavalta, josko joku heistä voisi taas pitää nitrojumppaajille sopivaa itsepuolustuskoulutusta.

Meidän onneksemme saliporukasta löytyi kouluttaja, joka lupasi tulla pitämään meille harjoitukset. Koulutus pidettiin kahtena iltana, 11.4 ja 25.4.2025

Nämä vähän poikkeavat jumppaillat alkoivat lämmittelyllä, joka jo sai hien

pintaan, mutta toi hyvän olon. Koulutuksen teemana oli itsepuolustus ja niin meille opetettiin sekä hyökkäyksen torjuntaa että irtautumista eri otteista.

Nämä olivat taas opettavaisia ja mukavia "jumppailtoja". Toivomme että samanlaisia koulutuksia voidaan järjestää myös syksyllä.

Innostuneet nitrojumppaajat.

Mitä opettaja edellä...

... Sitä oppilaat perässä

IKISSIT LAUTTASARESSA 15.5.2025

Keväinen kierros alkoi Lauttasaaren metroasemalta kohti pohjoista vajaan kilometrin päässä sijaitsevalle Tuntemattoman sotilaan haudalle. Muistokirjoitus on kaiverrettu rautaiseen tykin kuulaan

"Stupad vid försvaret af denna ö, å Mörtlös Udde 9.8.1855, frid med hans stoft"

*Kaatunut tätä saarta puolustaes-
saan, Särkiniemessä 9.8.1855, rauha
hänen tomulleen.*

Hautaa kutsutaan edelleen Tuntemattoman sotilaan haudaksi, koska kaatuneen sotilaan nimi jäi pitkäksi aikaa unhoon. Vasta vuonna 1958 selvisi, että kyseessä oli Närpiön Pirttikylästä kotoisin ollut suomalainen krenatööri tarkk'ampuja Joseph Johan Back.

Rantaa kiertäen matka jatkui ja kuntoa mitattiin 148 askelman kuntoporaissa entisen hyppymäen, Pyrkän hyddan, rinteessä. Kuntoilu jatkui Isokaarren kautta nousulla Myllykalliolle, jossa on nähtävillä viime sotien Helsingin ilmapuolustukselle tärkeän Lautta-patterin kallioon louhittuja ja kivisiä rakennelmia. Talvisodan aikana pai-

kalla oli kaksi ja vuosina 1941–1944 kuusi 76 mm:n raskasta it-kanuunaa. Yksi näistä "Itko" -tykeistä on nyt muistomerkinä.

Tämän jälkeen taival jatkui rantamaisemissa. Länsiulappaniemessä on jäljellä 1915 rakennettu pyöreä betoninen tasanne valonheitintä varten, jonka oli tarkoitus valaista Lauttasaaren ja Hannasaaren välinen salmi.

Viereiseen Vaskiniemeen rakennettiin keväällä 1915 neljällä kanuunalla aseistettu tykkipatteri osana Helsingin ensimmäisen maailmansodan aikaista puolustusketjua, Pietari Suuren Merilinnoitusta. Oivallinen puolen matkan taukopaikka.

Mökkikylän rantapolkua myöden matka taittui sisillekin tutun Poliisien majan ohi menneitä vuosijuhlia muistellen kohti Särkiniemeä ja Veijarinvuorenpuistoa, lauttasaarelaisittain Ryssänkärkeä. Täällä vanhojen linnoituslaitteiden historia alkaa 1700-luvulta liittyen Suomenlinnan rakentamiseen.

Krimin sodan puhjettua Venäjän, Englannin ja Ranskan välille, purjehti

keväällä 1854 englantilais- ranskalainen laivasto Itämerelle tarkoitukse-
naan suomen rannikkolinnoitusten ja
-kaupunkien tuhoaminen.

Saman vuoden syksyllä alettiin pelätä
vihollisen hyökkäävän myös Viaporiin.
Lauttasaartakin alettiin linnoittaa
hyökkäyksen varalta ja kesään 1855
mennessä valmistui noin 30 rintava-
rustusta pääasiassa saaren eteläkär-
keen ja Länsiulapanniemeen. Täällä
rannan ja etäisyysmittaritornin välisel-
tä rintavarustukselta löytyi myös paik-
ka, jossa hautamuistomerkin Joseph
Back sai surmansa.

Vuodelta 1885 on peräisin myös kal-
lioon louhittu ruutivarasto Särkinie-
messä. Suunnittelussa keskeisesti mu-
kana ollut insinöörikenraaliluutnantti
Sederholm oli innokas egyptologi ja
hänen nimensä on kirjoitettu hierogly-
finä kellarin oven yläpuolelle. Kellari ei
ole yleisölle avoin, mutta Lauttasaari-
Seuran Ville Elomaan avustuksella
pääsimme kurkistamaan sisälle.

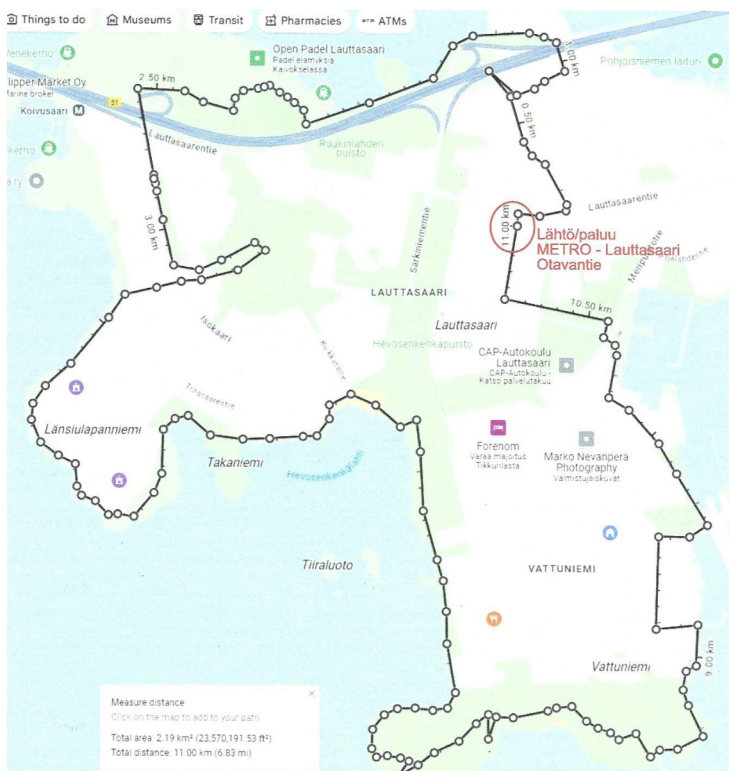
Helsingin suurpommitusten aikana
helmikuussa 1944 tehtiin kaupunkiin

2120 lentoa mukanaan noin 20 000
pommia.

Kaupunkia puolusti ilmatorjuntaryk-
mentti 1 ja sen keskitetyn torjunnan
ansioista kaupungin alueelle putosi lo-
pulta vain 800 pommia. Myllykallion
Lautta -patteria ohjattiin Vattuniemen
kärjessä sijainneesta Puisto -patteris-
ta, joka oli varustettu aikansa uusim-
malla tykkitekniikalla. Kuusi sulkutulta
ampuvaa RMB 88 mm:n tykkiä saivat
ampuma-arvonsa tutkalla ja tiedot vä-
litettiin myös Myllykallion tykeille.

Tutkimme Lottalehdossa olevaa piir-
roskuvaa tykkien ja korsujen sijoituk-
sista sekä muistomerkkinä olevaa tyk-
kiä, jonka jälkeen oli matkan viimeisen
kolmanneksen vuoro. Aimo Tukiaisen
puiston kautta 11 km:n kierroksen ker-
taus ja lopuksi Lauttasaaren vanhim-
paan rakennukseen, kartanon nykyi-
sen päärakennuksen vieressä olevaan
1793 valmistuneeseen Punaiseen Hu-
vilaan ansaituille pullakahveille.

Harri L.

**Lauttasaaren kierros. Kaiken-
kaikkiaan 11 km.**

LAAVUN KUULUMISIA

Tänä vuonna luonto on ollut antelias laavun puuhuollosta vastaaville. Myrskytuulet ovat katkoneet puita aika lähellä laavua, lähimmät parinsadan metrin päässä.

Toimikunta järjesti talkoot puiden kaatamiseksi, rungot olivat menneet poikki yli puolesta välistä. Maanomistajan luvalla hoidettiin rungot pois tuholaisten harmiksi.

Tuttu paikallisjoukkojen jäsen Teuvo tuli paikalle ja kuljetti mönkärin peräkärryllä puut laavulle pilkkomista odottamaan.

Paluumatkalla käänköpaikalle huomattiin tuulen kaatama mänty, sahattiin sekin paloihin ja kannettiin mönkärin varteen, mistä kävi ne myöhemmin kuljettamassa laavulle.

Kuten yllä olevasta huomataan, pitää puuhuoltoa hoitaa ennakoivasti, jotta mm. Loppiastulilla riittää poltettavaa.

MHu

Paikallisjoukkojen apuhenkilö Teuvo ja ulkomaanapu Andrei

Paljon tuulenkaatoja, luonto on ollut antelias

ANNE HUOMANEN KOLMANNEN KERRAN ALIUPSEERILIITON GOLFIN SUOMEN MESTARIKSI

Aliupseeriliiton golfmestaruuskilpailut pelattiin viidettä kertaa kesäkuun lopussa. Tänä vuonna kilpailut järjestettiin Tahkon Old Coursella.

Liiton (ja Stadin Sissien jäsen) ylik **Anne Huomanen** Kaartin Jääkäriyrykmentistä voitti A-sarjan mestaruuden jo kolmatta kertaa. Voitto ratkesi tuloksella 80 lyöntiä tiukasti yhden lyönnin erolla. B-sarjan mestaruus meni Karjalan Prikaatin kers **Konsta Ollille**.

Sarjajaot tasoituksella 0-12 pelasivat tasoituksetonta lyöntipeliä A-sarjassa ja B-sarjassa pelasivat muut tasoitussellista pistebogey -peliä.

ALIUPSEERILIITTO

<https://www.aliupseeriliitto.fi/>

STADIN SISSIT

4.6.2025 YLENNETYT

KULMALA

PUSKA

SUVIOJA

JÄDERHOLM

KONTTINEN

SANDVIK

KEKÄLÄINEN

MÄKELÄINEN

SILVENNOINEN

ALAMERI-NORDGREN

HARING

HYVÖNEN

LEIVISKÄ

POHJONEN

ROPPONEN

TIRKKONEN

KAUKOMAA

LEIVO

HINTIKKA

ROSSINEN

WAHLBERG

Tuomas Paavali

Perttu Päiviö

Aleksanteri Mikael

Riku Ilmari

Lasse Juhani

Risto Ilmari

Jarno Tapio

Tuomas Juhani

Sasu Petja Johannes

Cecilia Hannele Margareta

Vilppu Johan Oskari

Kari-Jussi Samuli

Oskari Antti Aukusti

Ville Ernesti

Heikki Mikael

Arttu Ville

Veli Pentti

Mika Matias

Tuomas Pellervo

Antti Kari Johannes

Ville Petteri

MAJURI

MAJURI

KOMENTAJAKAPTEENI

KAPTEENI

KAPTEENI

KAPTEENI

YLILUUTNANTTI

YLILUUTNANTTI

YLILUUTNANTTI

YLILUUTNANTTI, Merivoimat

LUUTNANTTI

LUUTNANTTI

LUUTNANTTI

LUUTNANTTI

LUUTNANTTI

LUUTNANTTI

LUUTNANTTI, Merivoimat

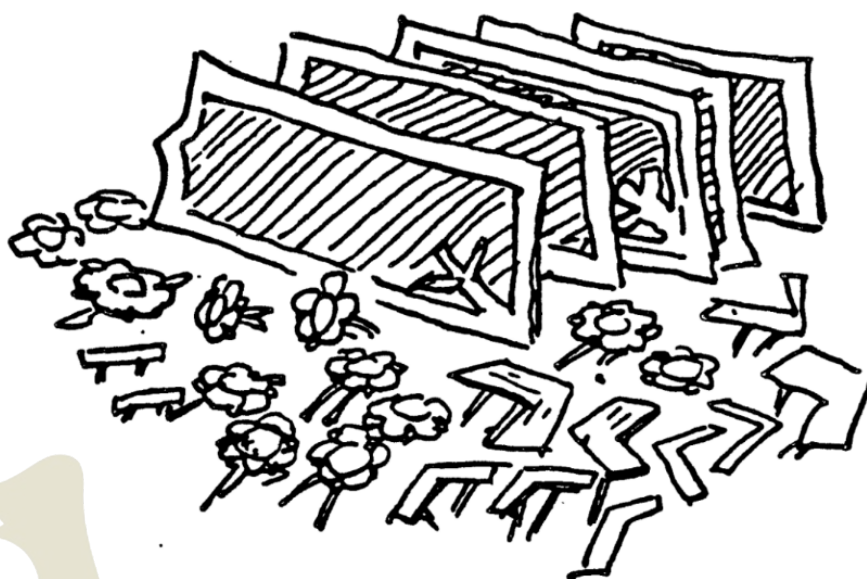
VÄÄPELI

KERSANTTI

KERSANTTI

KERSANTTI

Lisäksi Hämeen aluetoimisto ylensi Sissisanomien taittajan **Nikolai Ylirodun** sotilas-mestariksi.

STADIN SISSEILLE EA-LAUKKU TAPAHTUMIIN

Stadin Sisseille on hankittu EA-reppu tapaturmien hoitamiseen. Laukun mahdollisti **Ilkka Koljonen**, josta hänelle suuret kiitokset.

Repun käyttöönotosta ja käytöstä

1. Reppua käyttöön ottaessa vertaa sen sisältöä repussa olevaa **sisällysluettelo**a vasten.

- a.** Tarkista tarvikkeiden, erityisesti lääkkeiden, viimeiset käyttöpäivät. Tutustu myös erityisesti lääkkeiden käyttöohjeisiin, jotka löytyvät repusta. Huomioi että lääkkeiden käyttö tapahtuu potilaan omalla vastuulla.
- b.** Tarkista steriilien tarvikkeiden pakkaukset, poista rikkiäiset.
- c.** Poista turha tavara repusta.

2. Ja lopuksi merkkaa puutteet erilliselle lapulle ja laita lappu reppuun. Ilmoita nämä seuralle.

3. Käyttäessäsi tapahtumassa sidoksia, lääkkeitä tai yli päättään mitään tar-

vikkeista, merkkaa ne ylös, jotta repun sisältö voidaan täydentää tarvittaessa.

Näillä ohjeilla meillä on käyttövalmis EA-reppu aina käytössä.

Yleistä ensiavusta

Jotta osaat toimia tilanteessa, käy EA-kurssilla, joita järjestävät mm. **SPR**, **MPK** ja **Stadin Sissit**. Kertaa asioita, jotta osaat toimia onnettomuuden sattuessa.

Onnettomuustilanteessa ei usein ole tarvikkeita käden ojennuksen päässä. Opettele käyttämään myös tilapäistarvikkeita. Keppejä, pyyhkeitä, solmioita, pyyhkeitä.

Toivotan kaikille turvallista harjoittelua.

Nikolai Ylirotu

Asioita voit kerrata esim SPR:n sivuilta <https://www.punainenristi.fi/>

SISSIEN 60V - JUHLAPAHKIS

TIEDUSTELUHARJOITUS

Pahkis25 on sotilaallisia valmiuksia palveleva, soveltava paikallispataljoonan tiedustelujoukkueen toimintaan liittyviä taitoja testaava harjoitus. Harjoituksen tavoitteena on tilanteenmukaisen toiminnan myötä kouluttaa ja testata taistelijoita eri rooleissa ja tehtävissä.

Harjoituksen jälkeen koulutettavien on

- kyettävä tiedusteluun partion- ja ryhmän jäsenenä.
- tunnettava (muistettava) tiedustelujoukkueen, ryhmän sekä partion toiminta-alueen ja kohteen tiedustelussa.
- soveltaa joukkokohtaisen kaluston käyttöä tiedustelutehtävässä
- osattava (ymmärrettävä) viestiyhteyksien luominen ja tiedon välittäminen viestiverkossa
- osattava henkeä pelastavan ensiavun anto ja potilaan evakuoitinkuntoon saattaminen

Kenelle kurssi soveltuu

Sissi- ja tiedustelukoulutuksen saaneet reserviläiset, joilla on kyky ja taito liikkua maastossa. Harjoitus sisältää fyysisesti raskaita osuuksia (oranssi ja vihreä tiedustelujoukkue). Harjoituksessa testataan tilanteenmukaisessa toiminnassa erilaiset toimintamallit yksittäisen taistelijan, partion, ryhmän ja kootun osaston (joukkueen) toimintaan käytännön maasto-olosuhteissa.

Tehtävien aiheita ovat esimerkiksi alueen ja kohteen tiedustelu, tiedustelutiedon välittäminen viestiverkossa, alueen valvonta, ensiapu, voimankäyttö, tulenjohto, vangin sieppaus, häirintäisku sekä koottu isku.

Harjoituksen koulutus on nousujohteista ja johtaa opitun soveltamiseen tehtävissä. Johtajat saavat johtamiskokemusta kaikilla tasoilla (partio, ryhmä, joukkue).

